

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/429/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

339/2013. (XI. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ jogi képviselője, dr. B. Á. útján 2013. június 11-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. november 26-án megtartott zárt ülésén – Dr. Kádár András Kristóf testületi tag különvéleményével – hozott állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a B. városi Rendőrkapitányság illetékes kerületi rendőrkapitányságának – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. június 11-én, jogi képviselője útján terjesztette elő panaszbeadványát. A beadvány szerint a panaszos ügyében a hatékony rendőri intézkedés elmulasztását sérelmezi.

A panaszos a B. B. Tours alkalmazásában áll, mint jegyértékesítő. 2013. május 25-én a B. városi E. téren dolgozott, népszerűsítve a B. B. Tours szolgáltatását és jegyet árulva a turisták számára. A H. városnéző szolgáltatást nyújtó cég alkalmazottai is az E. téren dolgoznak, akik konkurenciának tekintik a B. B. Tours munkatársait. A panaszos és munkáltatója a tevékenységre engedéllyel rendelkezik, amely szerint az E. téren reklámozás és jegyértékesítés folytatható. A szóban forgó napon a H. vállalkozás alkalmazottja – akit a panaszos tudomása szerint D. Zs.-nek hívnak – a buszmegállóban odament a panaszoshoz, és

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

erélyes hangon a terület elhagyására szólította fel, arra hivatkozva, hogy az a H. társaság számára fenntartott kizárólagos értékesítési hely. A jogi képviselő tudomása szerint ilyen kizárólagossággal egyik társaság sem rendelkezik.

Ugyanezen a napon déli 12 óra és 12 óra 30 perc körüli időben D. Zs. ismételten odament a panaszoshoz, aki ekkor két turistának adott információt a városnézés feltételeiről. A férfi a panaszost vállánál közepes erővel meglökte, amelynek eredményeként a panaszos napszemüvege a földre esett. A D. Zs.-ként ismert személy a panaszost a lökéssel egy időben az orrán leköpte, és kiabálva felszólította, hogy hagyja el a kifogásolt területet.

Mivel a panaszos nem mozdult, D. Zs. akként ijesztette meg őt, hogy közel állva hozzá „lefejezést imitált”, és obszcén sértésekkel illette. D. Zs. a trágár megjegyzéseket többször felváltva ismételte, úgy, hogy azok mások számára is hallhatóak voltak. Mindketten elindultak a járdán a buszmegálló felé, és eközben a férfi szándékosan belerúgott a földön fekvő szemüvegbe, amelynek baloldali lencséje kiesett.

A fenti eseményeknek szemtanúja volt a B. B. Tours alkalmazottja, aki a nála lévő videokamerával a köpés utáni eseménysort videofelvételen rögzítette. A panaszosról egyúttal fotó is készült. Az alkalmazott telefonon értesítette a rendőrséget, melynek eredményeként a helyszínen megjelent két rendőr, akiknek nevét és jelvéyszámát a beadvány tartalmazza. A két rendőr a panaszost és D. Zs.-t a helyszínen meghallgatta, a videofelvételt megtekintette, további intézkedést azonban nem foganatosítottak. A panaszost nem nyilatkoztatták esetleges magánindítványáról, illetve elmulasztották tájékoztatni jogairól. Az intézkedő rendőrök mindössze annyit közöltek, hogy a panaszos 8 napon belül írásban bejelentést tehet a rendőrségen.

A beadvány rögzíti, hogy a H. cég részéről sajnálatosan mindennaposak a különböző atrocitások, melyről a rendőrség is tudomással rendelkezik, azonban részükről érdemi intézkedés nem történik.

A panaszos a beadvány áttételéhez, és az állásfoglalás közzétételéhez kifejezetten hozzájárult. A beadványhoz csatoltan egy a P. városi Központi Kerületi Bíróság előtt megindult büntetőügyre vonatkozó meghatalmazást is érkezett a Testülethez, valamint egy a felvétel tartalmazó DVD-lemez.

2) A DVD-lemezen megtalálható 3 db fényképfelvétel, melyből az egyik a H. társaság értékesítési pultja látható, a másik kettő pedig a panaszos, akinek arcát szemmel láthatólag leköpték.

A lemez tartalmazott még egy videofelvételt, amely azt követően kezdődik, hogy a férfi a panaszost leköpte (ez a lány arcán látszik is). D. Zs. két percen keresztül, a panaszoshoz közel hajolva próbálja a lányt megfélemlíteni a panaszbeadványban részletezett módon, trágár kifejezésekkel illetve őt, miközben folyamatosan haladnak a buszmegálló felé. D. Zs. végig mosolyog, és visszafogott hangerővel, folyamatosan, magyarul mormolja obszcén jelzőit a panaszosnak, aki pedig anyanyelvén (fársziul) válaszol. A videón látszik, ahogyan a férfi a földre esett szemüvegbe belerúg, annak lencséje kiesik. A mozdulat egyértelműen szándékos, a férfi utána rámosolyog a panaszosra, és nevet. A panaszos ekkor először angolul is megszólal, mintha azt mondaná, „fuck you”, de nem lehet tisztán érteni. A felvétel készítője

időnként közbeszól, hogy értesítsék a rendőrséget, amire a férfi annyit mond, hogy „nyugodtan”. A panaszos kollégája végül telefonál valakinek, hogy a panaszost meglökték, és hívják ki a rendőröket a térre. A férfi viselkedése végig fenyegető, de kezeit háta mögött tartja, nincs testi kontaktus. A felvétel alapján nem tűnik úgy, hogy a panaszos lenne az, aki D. Zs.-t zaklató módon követi.

3) 2013. június 19-én az előadó testületi tag tájékoztató levelet küldött a jogi képviselő részére, melyben beadványa pontosítására is felhívta.

A jogi képviselő 2013. június 27-én fax útján válaszolt. A tájékoztatás szerint a panaszos a magyar nyelvet nem beszéli, anyanyelve a fárszi (perzsa), emellett anyanyelvi szinten beszéli az angolt is. Őt a rendőrök oly módon hallgatták meg, hogy az általa elmondottakat a B. B. Tours magyar alkalmazottja, H. T. fordította angol nyelvről magyarra, így nem volt kommunikációs probléma a meghallgatás során. A rendőrséget H. T. értesítette telefonon, 2013. május 25-én, 12 óra 15 perc körüli időben. Tekintettel arra, hogy a panaszos sértetti nyilatkozatát angol nyelven tette meg, és azt pedig H. T. fordította az intézkedő rendőröknek, nem volt szükség angolul beszélő rendőr közreműködésére, és ilyen kérést a panaszos sem intézett a rendőrség felé.

A jogi képviselő az előadó testületi tag kérésére szintén faxon előterjesztette a panaszos által aláírt, kifejezetten a panaszeljáráásban való képviseletre vonatkozó meghatalmazását.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) B. város egyik kerületi rendőrkapitányságának vezetője 2013. július 17-én kelt parancsnoki kivizsgálásában a következőket hozta a Testület tudomására.

A rendőrkapitányság a panaszügy tárgyában személyesen meghallgatta az intézkedő r. főtörzsőrmestereket, az intézkedéssel összefüggésben keletkezett dokumentumok másolati példányait pedig mellékeltek.

A kivizsgálás során megállapítást nyert az intézkedő r. főtörzsőrmesterek személye, akiknek nevét a panaszbeadvány és a jelentés egyaránt tartalmazza. A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a panaszos kollégája (H. T.) telefonos bejelentésének hanganyagai vélhetően már nem állnak rendelkezésre, mivel a B. városi Rendőr-főkapitányság Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztály a kapitányságot arról tájékoztatta, hogy a telefonos bejelentések hanganyagait a szerver csak 30 napig tárolja, azt követően törlésre kerülnek. Ezen bejelentésre vonatkozóan nem sikerült adatot gyűjteni, mivel az ügyeleti küldési napló szerint a B. városi Rendőr-főkapitányság Központi Ügyeletére érkezett, és onnan tették át a küldést, a Robotzsaru NEO rendszeren keresztül.

A parancsnoki kivizsgálás nem H. T.-t, hanem D. Zs.-t jelöli meg bejelentőként, akivel a rendőrök kikerzésükkor felvették a kapcsolatot. A bejelentő elmondta, hogy a H. cég városnéző buszjáratához szervez utasokat. Vele megegyezően a B. B. városnéző buszokhoz szintén utasokat szervező hölgy, a két társaság között kölcsönös megegyezés alapján

meghúzott határt átlépve az ő területükön toborozta az utasokat. Ő ezt látva közölte vele, hogy már nem a saját területén folytat jegyértékesítést, ezért fejezze be a tevékenységét. A panaszos a közlést követően felháborodott, szidalmazni kezdte, melyet követően angolul szóváltásba keveredtek. A panaszos angol nyelven a „cigány”, illetve „buzi” kifejezéseket használta vele szemben a folyamatos provokáció során, és azzal vádolta, hogy kiütötte kezéből a napszemüveget. A panaszos nyilatkozatásakor elmondta, hogy egész nap inzultálják egymást, mely már napok óta megy köztük, de tagadta a bejelentő által említett közlések elhangzását. A napszemüvegével kapcsolatban elmondta, hogy nem emlékszik, hogyan került a földre, de a rongálási kára kb. 10 000 forint összeget képvisel.

A helyszínen a rendőrökhöz odalépett F. T. B., aki a történetet mobiltelefonján rögzítette. A felvételt megtekintették, és azon látszott, hogy a panaszos folyamatosan zaklató módon követi a bejelentőt és angolul beszél hozzá. A bejelentő ezt nem tűrve magyarul szidalmazza, ribancnak nevezi, de a felvételen tettelegesség nem látható egyik fél részéről sem. A földre esett napszemüveget a bejelentő egy alkalommal megrúgta, ennek során az egyik lencséje kiesett. A rúgás szándékossága nem volt megállapítható a felvételen.

A helyszíni intézkedés során nem merült fel szabálysértés, illetőleg bűncselekmény gyanúja.

A videofelvételt készítő F. T. B. úr közreműködésében és tolmácsolásában nyilatkoztatták a rendőrök a helyszínen a panaszost. Az intézkedés végén F. T. B. úrral közölték az Ügyeletes Tiszt utasítása szerinti tájékoztatást, mely szerint magánindítvánnyal élhet D. Zs.-vel szemben, melyhez mellékletként a felvétel is csatolható, valamint az intézkedésre hivatkozva kikérhető a rendőri jelentés is. A panaszos a helyszínen nem jelezte, hogy magánindítványát elő kívánta volna terjeszteni.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a két társaság közötti konfliktusnak a rendőrkapitányságon nem volt előzménye. A kivizsgálás eredményeként a rendelkezésére álló adatok alapján fegyelmi eljárás megindítására okot adó körülményt nem állapított meg, véleménye szerint a helyszíni intézkedés jog- és szakszerű volt, az tartalmazta a szükséges felvilágosítást.

A P. városi Központi Kerületi Bíróságon becsületsértés vétsége miatt D. Zs. ellen indult büntetőeljárásban a feljelentett cselekmény elkövetője személyi adatainak és tartózkodási helyének megállapítása végett nyomozást rendelt el, melynek teljesítésére a B. városi rendőr-főkapitányság illetékes kerületi rendőrkapitányságát bízta meg. A kapitányság az intézkedés idején hatályos Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. tv. (a továbbiakban: Btk.) 180. § (1) bekezdés b) pontjában, és a (2) bekezdésében meghatározott becsületsértés és tetteleges becsületsértés vétségének megalapozott gyanúja miatt folytatott büntetőeljárást. A büntetőeljárás adatait a kapitányságvezető a parancsnoki kivizsgáláshoz mellékelte.

2) Az intézkedő r. főtörzsőr-mesterek egyike 2013. május 25-én kelt jelentésében számolt be arról, hogy az intézkedés napján, szolgálatának teljesítése során az ügyelet utasítására jelent meg 11 óra 50 perckor a D. téren a H. cég városnéző buszainak megállójában, mert onnan bejelentést tett D. Zs., hogy őt egész nap egy külföldi hölgy angol nyelven inzultálja. A bejelentő nevét, születési helyét, idejét, édesanyja nevét és lakcímét a jelentés rögzíti.

A r. főörzsőrmester kiérkezésekor felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy a H. cég városnéző buszjáratokhoz utasokat szervez, hozzá hasonlóan pedig a panaszos B. B. városnéző járatokhoz toboroz. A bejelentő a rendőröket arról tájékoztatta, hogy a két társaság kölcsönösen megegyezett arról, ki melyik területen tevékenykedik, ám a panaszos a határt átlépve folytatta tevékenységét. Ő ezt látva közölte vele, hogy már nem a saját területén tevékenykedik, ezért hagyjon fel azzal. A panaszos a közlést követően felháborodott, és szidalmazni kezdte, melyet követően angolul szóváltásba kerültek. A panaszos a folyamatos provokáció során a „cigány” és „buzi” kifejezéseket használta vele szemben, és azzal vádolta meg, hogy kiütötte a kezéből a napszemüveget.

A r. főörzsőrmester nyilatkoztatta a panaszt (akinek személyazonosító adatait a jelentés szintén tartalmazza), aki elmondta, hogy napok óta folyamatosan inzultálják egymást, de tagadta, hogy a bejelentőt az általa előadott jelzőkkel illette volna. A napszemüveggel kapcsolatban elmondta, hogy nem emlékszik, hogyan került a földre, de a rongálási kára kb. 10 000 forint összeget képvisel.

A helyszínen a r. főörzsőrmesterhez lépett F. T. B., aki mobiltelefonján rögzítette a történeteket. A r. főörzsőrmester a felvételt a helyszínen megnézte, azon megfigyelhető volt, hogy a panaszos folyamatosan zaklató módon követte a bejelentőt és angolul beszélt hozzá. A bejelentő ezt nem tűrve magyarul szidalmazta, „ribancnak” nevezte, a felvételen tettelegesség azonban egyik fél részéről sem volt látható. A földre esett napszemüveget a bejelentő egy alkalommal megrúgta, melynek során az egyik lencséje kiesett. A rúgás szándékossága a felvétel alapján nem volt megállapítható.

A fentiekről a r. főörzsőrmester tájékoztatta az ügyeletet, melytől azt az utasítást kapta, hogy az adatok rögzítését követően részletes jelentést készítse a történetekről, valamint figyelmeztesse a feleket, hogy a továbbiakban kerüljék az egymás közti konfliktusok kialakulását. A feleket a r. főörzsőrmester tájékoztatta a fentiektől, melyet ők tudomásul vettek, majd a helyszínt elhagyta.

3) Az intézkedő r. főörzsőrmester 2013. július 17-én kiegészítő jelentést készített, melyben előadta, hogy a videofelvételt készítő F. T. B. közreműködésében és tolmácsolásában tudta nyilatkoztatni a panaszt. Az intézkedés végén a r. főörzsőrmester F. T. B.-vel közölte az ügyeletes tiszt utasítása szerinti tájékoztatást, melyben szerepelt, hogy magánindítvánnyal élhet D. Zs.-vel szemben, melyhez a felvétel is csatolható. A r. főörzsőrmester az is F. T. B. tudomására hozta, hogy az intézkedésre hivatkozva kikérhető a rendőri jelentés is.

4) Az ügyeleti küldési napló kivonata szerint 2013. május 25-én 11 óra 42 perckor D. Zs. tett bejelentést. A bejelentést egy r. törzsőrmester vette, aki helyszínre küldésre adott utasítást 11 óra 45 perckor. A napló szerint két r. főörzsőrmestert irányítottak a helyszínre, az intézkedés „egyéb rendőri jelentéssel” zárult.

Az igen nehezen olvasható fénymásolatról annyi vehető ki, hogy D. Zs. telefonon tett bejelentést az E. tér – M. Hotel sarkon bekövetkezett fenyegetésről. Az intézkedést a kerületnek 11 óra 44 perckor adták ki. D. Zs. a P. C. cég képviselője, akit a B. B. képviselői fenyegetnek. A helyszínen megjelent képviselők elmondták, hogy vita alakult ki közöttük, mely szitkozódássá fajult. Lökdösődés, fenyegetés nem volt, testi sértés nem történt. A feleket kölcsönösen igazoltatták, jelentés készült.

5) A Testület rendelkezésére állt a panaszos jogi képviselőjének 2013. június 10-én a P. városi Központi Kerületi Bírósághoz előterjesztett magánindítványa, melynek szövege a Testülethez benyújtott panaszbeadvánnyal gyakorlatilag megegyezik.

A jogi képviselő a beadvány elején kérte az elkövető személyi adatainak felkutatása iránt nyomozás elrendelését.

6) A kapitányság az iratokhoz csatolt egy 2013. július 3-án, a B. városi rendőr-főkapitányság egyik kerületi rendőrkapitányságának Bűnügyi Osztályán készült jelentést, mely rögzíti, hogy a hatóság eljárást folytat a P. városi Központi Kerületi Bíróság által elrendelt, a Btk. 180. § (1) bekezdésének g) pontjában és a (2) bekezdésében meghatározott becsületsértés és tetteges becsületsértés vétsége miatt a panaszos feljelentése alapján.

A jelentést készítő r. főhadnagy a nyilvántartásokban adatgyűjtést végzett, melynek eredményeképpen megállapította, hogy az intézkedésről rendőri jelentés készült, mely szerint kölcsönös igazoltatásra is sor került a feljelentés alapját képező incidenst követően. A jelentés rögzíti D. Zs. személyes adatait.

Ezt követően a r. főhadnagy megtekintette a feljelentő által a feljelentéshez csatolt videofelvételt, melyen látható az a személy, akivel az esetkor nézeteltérésbe keveredett. Ez a személy megegyezik a kapitányság által intézkedés alá vont és igazoltatott D. Zs.-vel. Fentiekre tekintettel D. Zs. személyazonossága, valamint tartózkodási helye is kétséget kizáróan megállapítást nyert.

A Testülethez érkezett továbbá egy a B. városi rendőr-főkapitányság illetékes kerületi rendőrkapitányságának Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztályán 2013. július 3-án kelt összefoglaló jelentés, és egy sor egyéb, a büntetőeljáráshoz kapcsolódó irat, amelyek azonban releváns új információkat nem tartalmaztak, ezért ismertetésüktől a Testület eltekint.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát – az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a rendőröknek.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Testület rendelkezésére bocsátott iratanyag alapján kijelenthető, hogy valaki a történetek miatt bejelentést tett a rendőrségre, a bejelentő személye és a bejelentés tartalma azonban erősen kétséges.

A panaszbeadvány szerint az intézkedés napján déli 12 óra és 12 óra 30 perc körüli időben egy a panaszos által D. Zs.-ként ismert személy odament hozzá, vállánál közepes erővel meglökte, amelynek eredményeként napszemüvege a földre esett. A férfi a panaszoszt a lökessel egy időben az orrán leköpte, és kiabálva felszólította, hogy hagyja el a kifogásolt területet. Mivel a panaszos nem mozdult, D. Zs. akként ijesztette meg őt, hogy közel állva hozzá „lefejezést imitált”, és obszcén sértésekkel illette. D. Zs. a trágár megjegyzéseket többször felváltva ismételte, úgy, hogy azok mások számára is hallhatóak voltak. Mindketten elindultak a járdán a buszmegálló felé, és eközben a férfi szándékosan belerúgott a földön fekvő szemüvegbe, amelynek baloldali lencséje kiesett. A fenti eseményeknek szemtanúja volt a B. B. Tours alkalmazottja, aki a nála lévő videokamerával a köpés utáni eseményt videofelvételen rögzítette, és telefonon értesítette a rendőrséget. A panaszbeadvány szerint a szóban forgó alkalmazott egy bizonyos H. T., a bejelentés tartalma pedig a panaszoszt ért inzultus volt.

A rendőrkapitányságról érkezett iratok a fentiekhez igen kevés ponton kapcsolódnak. Az intézkedő r. főtörzsőrmester jelentésében arról számolt be, hogy szolgálatának teljesítése során az ügyelet utasítására jelent meg 11 óra 50 perckor a D. téren a H. cég városnéző buszainak megállójában, mert onnan egy D. Zs. nevű személy tett bejelentést azzal a tartalommal, hogy őt egész nap egy külföldi hölgy angol nyelven inzultálja. A fenti állítást az ügyeleti küldési napló kivonata megerősíti: aszerint 2013. május 25-én 11 óra 42 perckor D. Zs. tett bejelentést. A bejelentést egy r. törzsőrmester vette, aki helyszínre küldésre adott utasítást 11 óra 45 perckor. A napló szerint két r. főtörzsőrmestert irányítottak a helyszínre, az intézkedés „egyéb rendőri jelentéssel” zárult. Az igen nehezen olvasható fénymásolatról annyi vehető ki, hogy D. Zs. telefonon tett bejelentést az E. tér – M. hotel sarkán bekövetkezett fenyegetésről. Az intézkedést a kerületnek 11 óra 44 perckor adták ki.

A rendőrkapitányság a megkeresésben kért hangfelvételt nem küldte meg, hivatkozással arra, hogy azokat adatvédelmi okok miatt időközben már törölték.

A Testület álláspontja szerint az a körülmény, hogy az ügyeleti napló D. Zs.-t tünteti fel bejelentőként, igazolja, hogy D. Zs. bejelentést tett a rendőrkapitányságra, azonban önmagában nem jelenti azt, hogy a panaszbeadványban említett H. T. egyáltalán nem értesítette a rendőrséget. Az iratanyag alapján valószínű, hogy D. Zs. volt az első személy, aki bejelentést tett, elképzelhető ugyanakkor, hogy H. T. is telefonált, később érkezett bejelentését azonban már nem dokumentálták. A fenti adatok alapján a Testületnek nem volt lehetősége megnyugtató módon tisztázni, hogy pontosan ki tette a bejelentést – illetve, amennyiben mind H. T., mind D. Zs. felhívta az ügyeletet, ki tette ezt először – ennek azonban az intézkedési kötelezettség szempontjából nem is tulajdonított elsődleges jelentőséget. A rendelkezésre álló adatok alapján nem vitás, hogy valaki – akár a panaszos kollégája, akár nem – telefonon értesítette a rendőrséget valamilyen fenyegető jellegű magatartásról, melynek a panaszos és/vagy D. Zs. sértettjévé vált, és azt közterületen kellett elszenvednie.

A Testület ebből kiindulva megállapította, hogy a bejelentő a közrendet sértő cselekményre hívta fel a rendőrség figyelmét, ez pedig a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

2) A Testület ezt követően azt kísérelte meg feltárni, hogy mennyiben tettek eleget a rendőrök az Rtv. által rájuk rótt intézkedési kötelezettségnek.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A rendőr továbbá feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani [Rtv. 29. § (1) a)].

Vizsgálata során a Testület abból indult ki, hogy az adott helyzetben konkrétan mit kellett felölelnie az Rtv. 13. §-ában előírt, általános intézkedési kötelezettségnek.

A Testület álláspontja szerint az intézkedési kötelezettség teljesítésének jelen helyzetben arra kellett kiterjednie, hogy a bejelentésre a rendőrök a helyszínen megjelenjenek, a feleket igazoltassák, a tényállásról tájékozódjanak, és alapos tájékoztatást nyújtsanak a jogi lehetőségeket illetően.

A rendelkezésre álló adatok szerint a bejelentés vételét követően rövid időn belül két járőr jelent meg a helyszínen – erről a panaszbeadvány is beszámol, egyéb rendőri intézkedést azonban nem említ.

A rendőri jelentések ugyanakkor rögzítik, hogy a panaszost és D. Zs.-t egyaránt igazoltatták. Az igazoltatás megtörténtét a Testület tényként kezelhette, tekintettel arra, hogy a jelentések tartalmazzák a felek személyazonosító adatait, illetve a meghallgatott tanúkéit is.

A panaszostól és a rendőrkapitányságtól érkezett iratok szintén egyezően számolnak be arról, hogy a helyszínen megjelent rendőrök tettek lépéseket a tényállás tisztázása érdekében (pl. a videofelvételt megtekintették), ugyanakkor erősen bizonytalan, helyes következtetéseket vontak-e le a járőrök a megtekintett felvételekből, és mennyiben nyújtottak adekvát jogi tájékoztatást a felek részére.

A parancsnoki kivizsgálás és a panaszbeadvány eleve ellent mond egymásnak arra nézve, hogy ki és milyen felvételt mutatott be a rendőröknek. A panaszbeadvány szerint H. T., (aki a beadvány szerint a bejelentést is tette), videokamerával vette fel a látottakat, és ő mutatta be a felvételeket a rendőröknek, illetve ő is tolmácsolt, a parancsnoki kivizsgálás szerint azonban F. T. B. mutatott saját mobiltelefonján rögzített felvételeket a rendőröknek, és a közvetítést is ő vállalta.

A megtekintett felvételt a rendőrök úgy értékelték, hogy azon „a panaszos folyamatosan zaklató módon követi a bejelentőt”, és véleményük szerint nem volt megállapítható, hogy D. Zs. szándékosan rúgott-e bele a napszemüvegbe. A felvételen tettlegesség nem volt látható egyik fél részéről sem.

A panaszos által becsatolt felvételt megtekintve a Testületben egyáltalán nem az a benyomás alakult ki, hogy a panaszos zaklató módon követett volna bárkit. A felvételen egyértelműen látszik, hogy a férfi korábban a panaszoszt leköpte, és folyamatosan, arcához közel hajolva próbálja őt megfélemlíteni. D. Zs. miután belerúg a szemüvegbe, a panaszosra ránevet, melyből a károkozás szándékos jellege egyértelműen megállapítható. Tettlegesség a felek között valóban nem észlelhető.

A Testület álláspontja szerint amennyiben a rendőrök ugyanazt a felvételt tekintették meg, mint amelyre a Testületnek lehetősége volt, akkor sem valósult meg olyan cselekmény, amely az igazoltatáson és a felek tájékoztatásán kívül egyéb rendőri intézkedést (pl.: előállítást) indokolt volna. A panaszos leköpcése tetteleges becsületsértés bűncselekményének gyanújára adhatott alapot, amely azonban kizárólag magánindítványra büntethető, tekintve, hogy a Btk. 183. §-ának (1) bekezdése ebbe a körbe sorolja. A panaszoszt tehát ezzel kapcsolatban a magánindítvány előterjesztésének lehetőségéről kellett mindenképpen tájékoztatni.

A szemüveg megrongálásával kapcsolatban pedig a panaszos belátása szerint szabálysértési feljelentéssel élhet tulajdon elleni szabálysértés miatt, mivel a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 177. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében, aki ötvenezer forintot meg nem haladó kárt okozva szándékos rongálást követ el, szabálysértést követ el.

A tájékoztatással kapcsolatban a lehető legellentmondásosabb információk érkeztek a Testülethez, hiszen már a tolmács személyére nézve is különbözik egymástól a panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentáció.

A beadvány szerint semmilyen kommunikációs nehézség nem merült fel, mert H. T., a panaszos kollégája fordított. A jogi képviselő határozottan állította, hogy a panaszoszt nem nyilatkoztatták esetleges magánindítványáról, illetve elmulasztották tájékoztatni jogairól – mindössze annyit közöltek vele, hogy 8 napon belül írásban bejelentést tehet a rendőrségen.

A jelentések szerint a rendőrök F. T. B. közreműködésében és tolmácsolásában nyilatkoztatták a panaszoszt. Az intézkedés végén F. T. B. úrral közölték az Ügyeletes Tiszt utasítása szerinti tájékoztatást, mely szerint magánindítvánnyal élhet D. Zs.-vel szemben, melyhez mellékként a felvétel is csatolható, valamint az intézkedésre hivatkozva kikérhető a rendőri jelentés is. A panaszos a helyszínen nem jelezte, hogy magánindítványát elő kívánta volna terjeszteni.

Tekintettel arra, hogy a tájékoztatás tartalmát illetően a panaszos és a rendőrök nyilatkozatai egymásnak ellent mondanak, és olyan bizonyíték, amely ezen ellentmondás megnyugtató tisztázására alkalmas lett volna, nem állt rendelkezésre, a Testület nem tudta feltárni, hogy pontosan mi hangzott el a helyszínen, és az elhangzottak kielégítő tájékoztatásként voltak-e értékelhetők. Mindazonáltal a Testület szükségesnek látja megjegyezni, hogy még ha a rendőrök valóban el is mondták a magánindítvány előterjesztéséről szóló tájékoztatást,

kevésbé életszerű, hogy akár H. T., akár F. T. B. jogi végzettség híján pontos fordítását tudta volna adni az elhangzottaknak.

A fent kifejtettek alapján, a Testület nem juthatott más következtetésre, minthogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme az intézkedési kötelezettség teljesítésével kapcsolatban nem volt megállapítható.

IV.

A Testület megállapította, hogy a bejelentés intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán. A rendelkezésére álló adatok alapján a Testület nem tudta feltárni, mennyiben tettek eleget az intézkedő járőrök fenti kötelezettségüknek, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelme nem volt megállapítható.

A Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az Rtv. 93. §. /2/ bekezdése alapján az intézkedést foganatosító szervek vezetőihez áttette.

Budapest, 2013. november 26.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Különvélemény

a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) 339/2013. (XI. 26.) számú, panaszos²panaszának tárgyában hozott állásfoglalásához

A Testület többségétől eltérő véleményem szerint a tényállást a panaszosi elmondás alapján kellett volna megállapítani, mivel a rendőrök verziója több létszerűtlen momentumot tartalmaz.

A rendőri jelentésnek leginkább ilyennek tekinthető eleme, hogy a panaszos hajlandó lett volna tolmácsként elfogadni az őt inzultáló D. Zs. kollégáját, F.T.B.-t, amikor a saját angolul beszélő munkatársa, H.T. is a helyszínen tartózkodott. (Megjegyzendő, hogy amennyiben így lett volna, úgy az „ellenérdekű félhez” köthető személy felkérése a jogokról való tájékoztatás tolmácsolására, önmagában is aggályos lenne.)

Ugyancsak nehezen magyarázható a videofelvételekkel kapcsolatos ellentmondás. Bár nem zárható ki, hogy D. Zs. kollégája, F.T.B. is rögzítette mobiltelefonon az eseményeket, amint ezt a rendőri jelentések tartalmazzák, meglehetősen valószínűtlen, hogy a panaszos munkatársa, H.T. ne mutatta volna meg az általa készült felvételt, amely – amint az az állásfoglalásnak a rendelkezésre álló bizonyítékokat ismertető részében szerepel – messzemenően alátámasztotta az eseményekkel kapcsolatos panaszosi előadást.

Mindezekre tekintettel úgy vélem, hogy a Testületnek a panaszosi előadás alapján kellett volna megítélnie a rendőri fellépés megfelelő vagy elégtelen voltát, azaz hitelt kellett volna adnia annak a panaszosi állításnak, hogy a rendőrök nem tájékoztatták megfelelően a panaszost a jogairól, így a magánindítvány előterjesztésének lehetőségéről sem, ez pedig az Rtv. 24. §-ában foglalt felvilágosítás adási és segítségnyújtási kötelezettség elmulasztását, és ekként a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét jelenti.

Budapest, 2013. november 26.

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

---

² Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.